

Samenvatting van de preek over zondag 38 van de Heidelbergse catechismus (3)

Lezen: Hebr. 3 : 7 – 4 : 13, met als tekst: Hebr. 4 : 9 en 11

Veel mensen zijn onrustig. Er is prestatiedrang en prestatiedwang. Het tempo is voor velen niet meer bij te benen.

Er kan ook een innerlijke, geestelijke onrust zijn. ‘Onrustig is ons hart, totdat het rust vindt in U, o God’.

Hoe kan de rust van de eerste dag nu doorwerken in de overige dagen van de week? En heeft de rust van sabbat en zondag ook nog iets te betekenen voor de eeuwigheid?

Thema: *het Evangelie van de sabbatsrust*

1. de aard van die rust

Vanuit de schepping komen we niet meer tot de rust, want er loopt door onze zonde een breuk door die schepping (zie ook Jesaja 57:20vv).

Maar de Heere gaf al de belofte van de rust meteen na de zondeval (Gen. 3:15). Die belofte werkte Hij verder uit voor Israël: in het teken van de sabbat, en in het land waarin Israël rust zou vinden van de vijanden. Dat land is in Hebr. beeld van de plaats van de eeuwige rust: de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Die belofte is nog van kracht (Hebr. 4:1). Maar je gaat die rust niet vanzelfsprekend in: zie de geschiedenis van Israël waarnaar de schrijver verwijst. Ze sloten hun hart toe voor de Heere. Daarom zwoer de Heere in Zijn toorn dat ze nooit Zijn rust zouden ingaan (Psalm 95, eerste aanhaling daarvan in Hebr. 3).

In Hebr. 4 wordt deze Psalm opnieuw aangehaald.

Mozes kon Israël niet in de rust brengen. Jozua dan misschien? Ja, maar dat was nog niet de diepste rust. Die kan alleen Jezus geven. Overigens betekenen de namen Jozua en Jezus hetzelfde: Ruimtemaker, Redder.

Wie verontrust is over zijn zonden mag bij de Heere Jezus terecht komen. Je wordt her-schapen in Hem, door de Heilige Geest (zie 2 Corinthe 5:17). Hij is de grote ‘Rustaanbrenger’ (betekenis van de naam Silo in Gen. 49:10).

Sabbatsrust (vers 9): dat ziet op het rusten in Christus en het leven uit Hem.

Wie niet rust in Hem, is nog slaaf van prestatiezucht. Dat kan heel concreet je werk zijn. Het kan ook een rol spelen in de verhouding tot de Heere: je doet je best om Gods geboden te houden en denkt het zo tegenover Hem wel te redden.

Houd maar op met dat getob. ‘Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven’ (Matt. 11:28). Je mag leren leven uit het kruiswoord ‘Het is volbracht’.

Zo kom ik in de ‘rust-stand’: rechtvaardig voor God.

En dan blijft er een bijzondere rust over. De meeste woorden voor rust in dit gedeelte hebben het woord ‘pauze’ in zich. In vers 9 een ander woord: sabbatsrust.

God de Vader ‘rustte’ op de zevende dag na de schepping > Hij verheugde Zich. Later rustte Hij in het volbrachte werk van Zijn Zoon > Hij was er tevreden mee.

Deze sabbatsrust is nu ook weggelegd voor Zijn kinderen.

Daar zit een trekking in naar de eeuwigheid. ‘En zo de eeuwige sabbat in dit leven aanvang’ (zondag 38 slot). Dan kan het levenschip van de gelovige nog wel slingeren, maar het ligt toch vast.

Straks komt de volmaakte rust: zonder bestrijder, twijfels en zonden. Volmaakte vreugde in de gemeenschap met de Heere. Geen aparte rustdag meer, want de tijd vloeit over in de eeuwigheid.

Voor wie? ‘...voor het volk van God’. Allen die leerden vluchten tot Jezus en die rusten in Zijn volbrachte werk.

2. de aansporing tot die rust

Vers 11. Achtergrond: de Hebreëen (Joodse gelovigen) dreigden weg te zakken in lauwheid, moedeloosheid en een slordige levenswandel. Daarom de ernstige waarschuwing in 3:12.

Terugval gaat zo sluipenderwijs. Laten we alert zijn!

Als we, ondanks al Gods bemoeienissen met ons leven, afdrijven, zullen we de haven van de eeuwige rust niet binnengaan.

De oorzaak? Zie 3:19: het ongeloof. Daarom het dringende appel om ons tot het uiterste in te spannen om de rust binnen te gaan (4:11).

Hoe? Door dicht bij de Heere Jezus te leven, en zo ‘alle dagen van mijn boze werken te rusten’.

Het doel en het concentratiepunt van de sabbat is dus Christus.

‘De Heere door Zijn Geest in mij werken laten’. Dat is: kanalen graven voor de Geest, opdat de stroom van Gods genade ons hart bereikt. Als de kanalen bij ons verstopt zitten, blokkeren we de Geest!

Open kanalen: vetes opruimen, zonden belijden, bezig zijn met Gods Woord, gebed.

Niet dat ons Bijbellezen en bidden de grond voor ons behoud is. Het zijn wèl de middelen waaraan de Heere ons bindt. ‘Onderzoek de Schriften, want die zijn het die van Mij getuigen’.

Laten we elkaar ook aansporen. Het gaat om eeuwigheidsbelangen! We mogen elkaar voortdurend wijzen op de overste Leidsman en Voleinder van het geloof: Jezus.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Merkt u in de onrust die veel mensen kenmerkt ook een bepaald verlangen? Hoe zou dat komen? En kunnen we daar in een gesprek bij aansluiten?
2. Kan onrust ook heilzaam zijn?
3. Herkent u iets van de drang naar presteren bij uzelf, zowel tegenover mensen als tegenover God? Hoe raak je dat kwijt?
4. De sabbatsrust van vers 9 heeft te maken met ‘je verheugen in God en Zijn werk’ en met ‘rust vinden in het volkomen offer van de Heere Jezus’. Beleeft u wel eens iets van die rust?
5. Wat betekent die sabbatsrust straks, als de Heere Jezus terugkomt? Is het dan een ‘zalig niets doen’, of meer dan dat?
6. Waarom is de aansporing van vers 11 ook vandaag nodig? Kunt u nog meer voorbeelden geven van de manier waarop wij de kanalen kunnen dichtstoppen, zodat we de Geest niet laten werken?

Voor de kinderen:

- Waar heeft Jozua het volk Israël gebracht? En waar brengt de Heere Jezus alle mensen die in Hem geloven?
- Waarom is het zo belangrijk om je Bijbeltje te lezen en te bidden? Wat kan de Heilige Geest dan in jou doen?